

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ivs Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

VI. De Suspensione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

constat ex Compend. Privileg. S. J. V. Absolutio & Privileg. FF. Minor. V. eodem §. 13. & 38.

ARTICULUS VI.

De Suspensione,

SUMMARIUM.

98. Hujus censura definitio.
 99. Eius ab excommunicatione majori ac minori,
 100. Et interdictio Ecclesiastico differentia.
 101. Suspendio alia à solo officio vel beneficio, alia ab utroque,
 102. Et utraque totalis vel partialis,
 103. Perpetua aut solummodo temporaria est.
 104. Suspendio à beneficio, non hoc ipso ab officio:
 105. Et ab isto, non hoc ipso à beneficio est suspendio.
 106. Simpliciter lata suspendio utriusque usu privat:
 107. Suspendio ab officio conferri nequit beneficium.
 108. Non faciliò quia ob culpam levem,
 109. Et à proprio officio ob alienam culpam suspendi solet.
 110. Suspendio aliquando functionis omnium:
 111. Aliquando alicujus duntaxat usu privat.
 112. Eius violatione contrahitur irregularitas:
 113. Licet actus, quò violatur, jure subsistat.
 114. Suspendio denunciatus vitandus est in actibus interdicti.
 115. A suspensione jure lata non reservata Prælati Ordinarij:

116. Ex privilegio aliquando alij absolventur.
 117. Lata pro determinato tempore, ipsius lapsu cessat:
 118. Ab homine lata, tollitur ferentis &c. absolute.

Suspendio propriè dicta est Censura Ecclesiastica, quâ clericus ab alicujus functionis vel potestatis Ecclesiasticæ exercitio usque quâ tali impeditur, Navarrus Manual. cap. 27. n. 151. & Suarez de Censur. disp. 25. f. 1. n. 2. quia eâ, ob culpam suam à Jure vel ab homine sive judice suo Ecclesiastico sibi inflicta, clericus non privatur ipso Ordine, officio, beneficio, eorumque collatione acceptâ potestate aut obtentò jure, sed solum impeditur, quò minus omnino vel saltem ex parte exercere valeat actus Ordinis vel officii vel juris administrandi beneficium suum ejusque fructus percipiendi. Unde

Patet differentia Suspensionis à reliquis duabus Censuris; quia imprimis, licet dictum exercitium etiam istâ admittant: non tamen, ut suspensio, eò privant, quatenus est functio quædam seu usus potestatis, ab ordine, officio vel beneficio Ecclesiastico provenientis: sed Excommunicatio solum, quatenus habet rationem communicationis cum aliis fidelibus aut usû passivi seu perceptionis alicujus Sacramenti, c. Si quem 59. Interdictum autem, quatenus sunt quædam divinorum participatio per præsentiam & assistentiam facta. Deinde; quia excommunicatio minor non, ut suspensio activò, sed passivò tantum Sacramentorum usu: major autem non solò Ordinis & officii exercitio & potestatis seu juris clericalis usu; sed aliis quoque bonis v.g. Ecclesiæ suffragiis, communicatione cum fidelibus in negotiis politicis ac forensibus &c.

bus &c. Interdictum autem sepulturæ Ecclesiasticæ privat. Demum; quia suspensio afficit solos clericos; cum Ordinibus, beneficiis & officiis Ecclesiasticis ipsi soli sint capaces, *c. In Ecclesia 2. de Institut. non, ut excommunicatio & interdictum, laicos & personas omnino seculares, Suarez cit. f. 1. n. 4. Palao Tract. 29. disp. 4. p. 6. n. 1. & Pirrhing ad hanc Rubr. n. 197.*

Neque obstat; quod ab officio suo suspendi etiam valeant Abbatis, Prioris & similes monialium præfecti; quia, sicut ea, quam obtinent potestas, non vera jurisdictio Ecclesiastica, juxta dicta *Lib. 1. Tit. 31. à n. 101.* sic privatio usus five exercitii potestatis, quæ pollent, non vera & propriè dicta suspensio est; cum ejus temerariâ violatione non contrahatur irregularitas, *c. Apostolica 9. de Cleric. excom. ministr. & c. 1. hic & de Sent. & re judic. in 6.* cujus capaces mulieres eò ipsò non sunt; quod incapaces sint Ordinibus, *c. Nova 10. de Penit. & remiss. cit. Suarez disp. 28. f. 2. n. 1. Palao n. 2. & Pirrhing n. 206.*

101. Ex suspensionis divisionibus notatu digniores tres sunt. Et primò quidem alia ab Officio solo vel solo Beneficio, alia est ab utroque simul. A solo officio est, quæ clericus ab Ordinis, jurisdictionis vel alterius Ecclesiasticæ potestatis exercitio: à solo beneficio, quæ ab usu juris administrandi & percipiendi fructus, ex beneficio provenientes: ab utroque simul est, quæ tam ab illius juris quam istius potestatis usu simul impeditur, Suarez *Disp. 27. f. 2. n. 5. & Gonzalez in c. Cum inter 16. de Elect. n. 19.*

102. Secundò alia est Totalis & alia Partialis; quarum illa vel simpliciter omnino, ratione cujuscunque officii & beneficii: vel saltem omnino, ratione solius officii, vel solius beneficii competentis potestatis vel juris usu privat: illa verò five partialis

certò tantum officii Sacerdotali vel Episcopali; ut ab ejus functionibus propriis omnibus, vel ab una tantum alterave v.g. ab ordinatione clericorum, à celebratione Missæ debeat abstinere: vel à jurisdictione, ut istius quoscunque, vel certos tantum aliquos actus exercere, v.g. beneficia conferre, suffragium ferre in capitulo non valeat; vel à certo tantum beneficio; ut istius fructibus omnibus, vel certâ tantum v.g. dimidiâ parte, vel distributionibus debeat carere, *cit. Laiman cap. 1. n. 2. & Pirrhing n. 198.*

Tertiò alia Temporalis & alia Perpetua: quarum illâ clericus alicujus potestatis vel juris exercitio ad certum ac determinatum tempus, v.g. ad biennium aut triennium, privatur; istâ five perpetuâ ejusmodi exercitium ipsi prohibetur simpliciter, hoc est, absque alicujus certâ temporis determinatione: sed, donec emendatio sequatur. Quo modò lata magis propriè censura est, quam ea, quæ ad certum tempus durat; cum ad certum tempus lata vindictivæ potius quam medicinalis poenæ habeat rationem: sicut & suspensio in perpetuum ita lata, ut ex ferentis mente sine ulla remissionis spe semper duret; talis enim non tam suspensionis censura quam quedam depositio est, ut rectè observat Laiman *cit. p. 3. cap. 5. n. 1.*

Dubium nunc primò de suspensò ab officio est, an suspensus etiam sit à beneficio. Certum est, ab isto suspensus, non hoc ipsò suspensus ab officio, Glossa in *c. Cum Vintoniensis 25. V. Admiserunt, de Elect. & Suarez Disp. 27. de Censur. f. 1. n. 3.* ut proinde à sola perceptione fructuum beneficii & administratione, quæ ad eorum perceptionem ordinatur, impediatur.

De suspensione ab officio, an suspensionem à beneficio inducat, dubitandi ratio non levis est; quod beneficium sit accessio-

ecessorium officio, propter quod datur, *c. fin. de Rescript. in 6.* Unde privatio usus beneficii privationem usus juris percipiendi fructus seu redditus beneficiales secum trahere videtur, *arg. Reg. Accessorium 42. in 6. ut in c. Latores 4. de Cleric. excom. ministr.* cum Glossa *V. Ab officio Panormit. n. 6.* & Ant. de Butrio *n. 11.* tradit Bern. Diaz *Pract. Criminal. cap. 73. n. 2.* sed verius cum Bonifacio *in Clement. fin. de Penit. n. 48.* Sanchez *Lib. 3. de Matrim. disp. 51. n. 12.* Suarez *disp. 26. f. 3. n. 4.* & Laiman *Lib. 1. tract. 5. p. 3. cap. 1. n. 2.* ex suspensione ab officio eam, quæ à beneficio est, inferri, negant ex ratione; quod Jura mentionem aliquando faciunt solum suspensionis ab officio, *c. Quia in omnibus 3. de Usuris & c. fin. §. Sanè, de Despons. clandest.* aliquando solum à beneficio, *c. Cum in cunctis 7. §. fin. de Elect.* aliquando expriment utramque, *c. Tam literis 33. de Test. & arrest. & c. 1. de Secund. Nupt. manifestò indicio*, ejusmodi suspensiones esse diversas; quod *c. Inter 10. de Purgat. Canon. clarè habetur.* Unde, si ab officio suspensus beneficii obligationibus quantum potest per se ipsum vel alium substitutum satisfaciatur, beneficii fructus percipere valebit, ut notat Palao *Tract. 29. disp. 4. p. 5. §. 1. n. 5.*

106, Neque in contrarium urget ratio dubitandi; quia, licet beneficium propter officium, & non nisi ad hoc præstandum idoneo conferatur, *c. Relatum 4. de Cleric. non resid.* semel tamen canonicè obtentò ejus titulò, non hoc ipsò ejus fructus amittuntur; quòd ipsi annexum officium ad tempus præstari nequeat ab eo, qui à beneficio est suspensus; cum à clerico aegrotante, imò ad istud obeundum perpetuò inhabili reddito, beneficii fructus percipiuntur, per textù & DD. *in c. 1. & c. De Rectoribus 3. de Cleric. aegrot.*

Dubium secundò est, qualis suspensio censenda sit, quæ lata est absolute, hoc est, officio & beneficio non expressò; sicut *c. Cum bone 3. de Etat. & qualis. Clement. 1. §. Quibus & Extravag. Divina 3. inter com. de Privileg. sit.* Ratio dubitandi obvia est; quòd non appareat ratio, cur de officio potius, quàm beneficio, aut de hoc potius, quàm de illo intelligatur. Cujus ea vis est; ut, si ex textu unam præ altera denotari nequeat colligi, suspensionem ab utroque, tam à beneficio quàm ab officio latam, merito censeant *citt. Suarez disp. 25. f. 2. n. 9. Laiman n. 2. & Palao p. 1. n. 3.*

Dubium tertid est, an ab officio suspensio beneficium conferri possit. Ei saltem valide, cum Panormit. *in c. Non est 14. de Temp. Ordinat. n. 4. cit.* Suarez *disp. 26. f. 1. n. 8.* & Laiman *cap. 1. n. 4.* & licitè quoque beneficium conferri, sustinet Hurtadus *de Suspend. diff. 4. n. 8.* Sed verius ab officio totaliter suspensio factam illius collationem pro illicita, & ipso Jure irrità habent Navarrus *citt. cap. 27. n. 133.* Azor *p. 2. Instit. lib. 6. cap. 7. q. 2.* Flaminus *Lib. 5. de Resig. q. 6. n. 84.* & Garcias *p. 7. de Benef. cap. 14. à n. 1.* pro hac sua doctrina allegans varias Rotæ decisiones. Eadem non obscure traditur *c. Cum dilectus 8. de Consuet.* ubi electio celebrata de suspensio cassatur, hoc est, cassa & irrita pronuntiatur; & clarè *c. Cum bone 8. de Etat. & qualis.* cujus textu relatò Clementis III. Rescriptò clerici beneficia, quæ, durante suspensione, consecuti sunt, nequeunt retinere. Unde etiam ipsis, tanquam nullum jus habentes, jubentur spoliari. Ratio est; quia, ut dictum, beneficium datur propter officium, *c. fin. cit.* & ab istius exercitio impeditis disertè negatur *c. Relatum cit. & c. fin. de Cleric. excom. ministr.*

Neque cum hac resolutione pugnat quòd.

R r *

quòd *c. Vel non est cit.* Episcopus beneficium conferre jubeatur clerico 13. ætatis annò in diaconum ordinato: quantumvis ab istius Ordinis executione, donec ad legitimam ætatem pervenerit, suspensus pronuntietur. Unde collatarii suspensionem collationis valori & honestati etiam non obstare, Hurtadus desumpsit. Sed perperam; quia clericus iste non tam propter suam, quàm Episcopi ordinantis culpam & propter defectum ætatis; neque omnium, etiam minorum ritè susceptorum, sed solum ante legitimam ætatem obtenti diaconatus usu: neque simpliciter, sed ad certum atque determinatum tempus suspensus fuit. Unde ejus suspensio respectu dicti clerici prohibitio seu præceptum potius fuit, quàm censura suspensionis propriè dictæ, & obstantis beneficii collationi, ut *inc. cit.* notant Laiman n. 2. & Palao p. 5. §. 1. n. 2.

108. Dubium quartò est, an suspensio infligi valeat ob culpam levem aut alienam. Levem ad eam infligendam sufficere, suadet ratio; quia suspendi quis potest ab unico actu suffragationis in Capitulo, à celebratione Missæ certo die, locòve: quò modò inflicta cum non magnò bonò privet, etiam culpam non magnam requiret. Sed, licet suspensionem infligi ob culpam levem posse, huic rationi tribuatur, Jure tamen lata non reperitur; neque ab homine infligi, nisi ob gravem culpam facile solet, ut rectè advertunt *citt. Sanchez Lib. 9. de Matrim. disp. 32. n. 9. Laiman cap. 3. n. 2. & Palao p. 3. n. 4.*

109. De culpa aliena id desumitur partim ex *c. Vel non est 14. de Temp. Ordinat.* ubi puer decimotertiò ætatis annò ordinatus in diaconum, ab istius Ordinis officio usque ad legitimam ætatem suspensus est ob culpam non suam, sed ordinantis: partim ex eo; quòd suspensio ferri queat in totum Collegium; quò eà ligatò,

personæ ejus singulares etiam innocentes, sunt suspensæ. Sed hac in re locus est distinctioni; quantumvis enim suspensio in collegium ob culpam, à potiori ejus parte commissam, lata juris, ratione illius competentis usu etiam innocentes privet; istos tamen non impedit ab usu juris quæsiti proprii & particularis, *arg. can. Satis 6. dist. 56.* quò textu contra disciplinam Ecclesiasticam esse asseritur; ut quis alienà culpà officio privetur; cum peccata suos tenere debeant auctores: nec poena sit ulterius protrahenda, quàm delictum, *c. Quasviti 2. de His, qua à Pralat.*

Neque aliud desumitur ex *c. Vel non est cit.* quia eò lata vel relata suspensio pueri ab executione Ordinis Diaconatus, non est vera suspensionis censura; cum non tam ex delicto, quàm ex legitimæ ætatis defectu proveniat: contra naturam censuræ duret usque ad certum tempus five legitimæ ætatis annos, non donec suspensus respiciens à contumacia recedat: & demum, ejus violatione irregularitatem contrahis, Jus nullibi exprimat: idque cum Panormit. *inc. cit. n. 4.* negent Covarruvias in *Clement. Si furiosus p. 1. §. 1. n. 4.* & Suarez *disp. 28. s. 4. n. 5.*

Effectus suspensionis præcipuus, 110. juxta dicta, est privatio exercitii five usus omnis vel alicujus tantum potestatis aut juris, ratione officii vel beneficii competentis, secundum propriam significationem verborum, quibus ea à Jure vel ab homine est lata; sic enim v.g. Episcopus, suspensus à Pontificalibus vel ab Ordine Episcopali, à collatione quidem Ordinum, Confirmatione, Ecclesiarum consecratione: non etiam ab usu jurisdictionis, à Missæ celebratione, poenitentium absolutione aliòve Sacerdotalis & inferiorum Ordinum exercitio impeditur. Etsi contra suspensus ab Ordine inferiori v.g. Diaconatus, etiam superiorum Ordinum v.g. Sacerdo-

Sacerdotalis vel Episcopalis actus exercere prohibeatur, ut cum Navarro *Manual. cap. 27. n. 163.* Regulæ instar complures tradunt. Quam tamen Regulam *citt. Suarez disp. 26. f. 4. n. 11.* Laiman *cap. 1. n. 6.* & Palao *p. 5. §. 1. n. 15.* restringunt ad eos superiorum Ordinum actus, qui inferioris actum proprium in se continent: non ad quoscunque extendunt; ut à Diaconatus Ordine suspensus sacerdos solenniter baptizare, penitentium confessiones audire, benedicere &c. valeat; quod pœnæ restringendæ potius sint, quam extendendæ, *arg. Reg. Odis 15. in 6.* Missam tamen celebrare non possit; quod Missa Evangelium includat; ac proinde ei, cui istius lectio prohibetur, Missa quoque celebratio prohibita censetur; ne, quod ei unâ viâ prohibetur, ad id aliâ admittatur, contra *Reg. 34. in 6.* Sic Episcopus suspensus à collatione Ordinum, non etiam ab Ecclesiarum consecratione vel confirmatione; imò neque à collatione primæ tonsuræ suspensus censetur; quia hæc Ordo propriè non est, iuxta dicta *Lib. 1. tit. 11. n. 3.* Sic suspensus à jurisdictione, non etiam ab usu Ordinum; & suspensus ab officio, non eò ipsò à fructuum ex beneficio provenientium perceptione, & ad hanc ordinatâ illius administratione impeditur. Sic demum suspensus à beneficio, istius quidem fructus percipere nequit, officii tamen beneficio annexi actus exercere, atque etiam vocem seu suffragiû in Capitulo dare & beneficia conferre valet; cum hi propriè non beneficii, sed huic annexi officii sint actus, *citt. Laiman cap. 1. à n. 3.* Bonacina *Disp. 3. de Suspend. p. 2. à n. 2.* & Pirrhing *à n. 200.*

112. Actuum autem propriè dictâ suspensione sibi prohibitorum aliquem exercere si clericus præsumat, graviter peccat; propter contemptum potestatis Ecclesiasticæ, & ab istâ latæ gravis censuræ

violationem, Navarro *Manual. cap. 27. n. 168. citt. Suarez Disp. 26. f. 2. n. 1.* & Bonacina *Disp. 3. p. 4. n. 1.* & si violatio sit suspensionis ab Ordine, contrahit irregularitatem, supra *Tit. 27. à n. 4.* declaratam.

Ejusmodi tamen actus, censurâ in- 113.
superhabitâ, exerciti validi sunt, exceptâ electione, c. *Cum dilectus 8. de Consuet. c. Cum inter 16. de Elect. & c. Cum bona 8. de Retat. & qualis.* & actibus jurisdictionis: qui tamen, v.g. sententia lata in externo & in conscientia interno foro collata absolutio Sacramentalis, an valeant aut secus, pendet ex notitia vel ignorantia suspensionis; licet enim, quando ista publicè innouit, ejusmodi actus irriti sint ob defectum jurisdictionis actualis, quâ suspensio privat: validi tamen sunt, quando suspensio est occulta; quia tali casu defectus jurisdictionis propter utilitatem, imò necessitatem publicam ab Ecclesia suppletur, *arg. §. Veruntamen, post cau. Infamæ, 3. q. 7. & l. Barbarius 3. ff. de Offic. Prætor.* Imò post Concilium Constantiense, in eoque editam *Extravag. Ad evitanda* actorum judicialium fori saltem externi valori non obstat censuræ notitia etiam publica: dummodo suspensus publicè non sit denunciatus, & actus illos exerceat ad requisitionem aliorum fidelium, aut saltem ab his per exceptionem non sit repulsus, *citt. Suarez Disp. 27. f. 2. n. 2.* Bonacina *p. 4. n. 7.* Palao *disp. 4. p. 6. n. 7.* & Pirrhing *n. 210.* Unde

Dubium oritur, an suspensus denun- 114.
tius sit vitandus. Ratio dubitandi est; quòd suspensio per se non privet ullâ communicatione cum aliis fidelibus; imò istius privatione excommunicatio præcipuè ab ipsa differat. Sed, licet hæc ratio suspensum, etiam nominatim denuntiatum, aliis fidelibus & hos illi non vitandos evincat; interdicta tamen illis est in-

R r 2 ductio

ductio suspensio ad malum usum potestatis vel juris, à quo est suspensus, & cooperatio in exercitio ipsi interdicto. Quæ etiam inductione & cooperatione, licet graviter peccent, excommunicationem tamen minorem aliâve pœnam Jure latam non incurrunt, *citt. Suarez, 3. an. 7. & Pirrhing n. 211.*

¶ 15. Suspensio cessat vel tollitur tribus modis. Primò, si ea absque ulla temporis determinatione, ac proinde tanquam censura propriè dicta ad frangendam contumaciam seu correctionem delinquentis lata sit, multùm refert, à quo sit lata; cùm ea, quæ lata est Jure, & ab isto Papæ absolutioni reservata non est, cessante contumaciâ, per absolutionem ab ipsius suspensi Episcopo, aliòve Prælato jurisdictionem quasi Episcopalem obtinente, tolli possit, *¶. Nuper 29. citt. Suarez Disp. 29. f. 2. n. 15.*

¶ 16. & Laiman n. 3. Ex privilegio ab ea fideles absolvere in foro Conscientiæ interno possunt Confessarii Societatis JESU & aliarum quarundam Religionum, ut idem advertit n. 4 & habetur Compend. Privileg. f. 7. V. Absolutio §. 1. Imò ex Felini in c. Ex literis 11. de Constitut. n. 36. & aliorum quorundam sententia, cessante contumaciâ, cessat sine ulla absolutione: quæ tamen opus esse, ex communi aliorum sensu docet *citt. Suarez Disp. 29. f. 2. n. 6.* Ab ea verò, quæ lata est ab homine, absolvere regulariter solus ejus author, successor & (validè, aliquando etiam licitè) superior potest, Palao *citt. disp. 4. p. 9. 2. num. 9.*

¶ 17. Secundò, lata pro determinato tempore v. g. triennio, vel donec impleatur aliqua conditio, v. g. restitutio, aut alia satisfactio exhibeatur, illò exactò, aut istâ impletâ, cessat sine omni alia relaxatione vel declaratione, Glossa in Clement. 1. V. Donec, de Decimis, Panormit. in c. 1. de Judiciis n. 6. Navarrus *Manual. cap. 27.*

n. 161. *citt. Suarez Disp. 29. f. 1. n. 1. & Laiman cap. 4. n. 1.* ante illud autem & hanc impletam tolli per viam dispensationis potest ab eo, à quo est inflicta; ac proinde Jure lata à Papa. Ea autem, quæ lata est ab homine, ab Episcopo aliòve Prælato, qui eam tulit, ipsiusque successore vel superiore: nisi suspensionis ab isto inflictæ tempus à Jure determinatum fuisset; hòc enim casu ante ejus temporis lapsum relaxari à solo Papa possit, *citt. Suarez n. 20. & Laiman n. 3.*

Tertio, suspensio in pœnam peccati **¶ 18.** jam præteriti à Jure vel ab homine lata in perpetuum sive, ut sine spe remissionis ordinariæ semper duret, relaxari, antiquò Decretalium Jure spectatò, à solò ejus auctore vel successore aut superiore, non ab inferiore potest, Panormit. in c. Si quorundam 2. de Solut. n. 5. *citt. Navarrus n. 162. Suarez n. 15. & Laiman n. 3.* Novissimò autem Jure Tridentini Episcopi absolvere à quacunque suspensione Jure (& per sententiam generalem ab homine) latâ possunt; dummodo ea sit orta ex delicto occulto, & ad forum contentiosum non deducto, *Sess. 24. cap. 6. de Reformat.*

ARTICULUS VII. De Interdicto Ecclesiastico.

SUMMARIUM.

119. Interdicti definitio.
120. Ejus differentia ab aliis Censuris,
121. Et à Cessatione à Divinis.
122. Divisio in Locale, Personale & Mixtum.
123. In Generale & Particulare.
124. Interdictum Civitatis afficit suburbia, capellas &c.

125. In